

такива отровни мисли, та изгубилъ смисъла на живота си, кой е причината затова? Всички тия автори, които опрѣдѣлятъ смисъла на живота, разбрали ли сж го въ сжщностъ? Знаятъ ли тѣ самитѣ, какъвъ е смисълътъ на живота? Запримѣръ, често чувамъ нѣкои да казватъ, какво е писалъ Шопенхауеръ за смисъла на живота. Вие разбрали ли сте, какво е знааялъ Шопенхауеръ. Толстой е писалъ до нѣкадѣ подъ влиянието на Шопенхауера, но слѣдъ като измѣнилъ своитѣ възгледи и станалъ духовень, той самъ разбралъ смисъла на живота.

Та казвамъ: за сега всички хора даватъ важность главно на физическия животъ. Той е важенъ, наистина, но не е и сжществениятъ. Ако физическиятъ животъ бѣше сжщественъ, тогава не трѣбваше да умираме. Какво ще кажемъ, ако ние посветихме цѣлия си животъ само за другитѣ хора? Напримѣръ, какво щѣше да бжде, ако майката посвети цѣлия си животъ само за дъщеря си, бащата за сина си, учителътъ за ученицитѣ си и т. н.? Добрѣ щѣше да бжде, но въ края на краищата всички тия хора умиратъ. Какво ще кажемъ тогава? Казвате: природата е наредила така. Я ми кажете, разговаряли ли сте съ природата? Ако влѣзете въ къщата на единъ богатъ банкеръ, дѣто слугитѣ му изпочупили 20-30 паници сждове и други потрѣби, и послѣ за свое оправдание, казватъ: нашиятъ господаръ е наредилъ така, да чупимъ паницитѣ и сждоветѣ. Питамъ ви: тази мисль права ли е? Възможно ли е банкерътъ да нареди да му се чупятъ сждоветѣ? Той който е събиралъ оттукъ оттамъ по 20-30 стотинки, ще издаде такива нареждания! Не, банкерътъ не може да нареди тия нѣща, а ние сами правимъ тия погрѣшки. Ние за